

в. Тщетъ поискалъ да даде на Ангелатъ, на вѣрныатъ драгарь Тщетъ половина шѣ приката.

Такиѣи пазнтели на дѣцата са и вѣрни тѣ дѣтовордитѣли (даскали), ала тіи многѡ пати вмѣстѣ заплаты на традатъ имъ, полчаватъ неблагодарность шї родителитѣ на дѣцата.

г. Ангелатъ като си ѿходжалъ рѣкалъ на Тщета: ты зашото си былъ благоприѧтенъ на Бога требовало да са испыта твоето благочестие.

Воистина крестатъ нѣщо друго ни є, освенъ Отеческій жезлъ, дѣто него сикитѣ дѣца като цѣлуватъ, нека думатъ, ахъ колько є голѣмо на мене твоето благодѣяніе шї жезле!

Благочестиви размышленія.

Тщетъ са лишилъ шї очитѣ си, ала не са лишилъ и шї надеждата. ами помощникъ и покровитель былъ нѣмъ Богъ. Той не ималъ потреба шї докторъ (хикимъ) за да са возвращи гладаніето мъ, зашо синъ мъ го исцѣлълъ. Счастливъ и прѣчастливъ той синъ, дѣто нѣмъ было можно да покажи такви благодарность на родителъатъ си.